

ת	מ	ו	נ	ת	ע
מ	צ	ב	*	*	*

בתמונה הבאה מרומז ביטוי מסוים או מושג כלשהו הלקוחים מהמקורות. העיגולים מלמדים על חלוקת האותיות והמילים של הביטוי המבוקש.

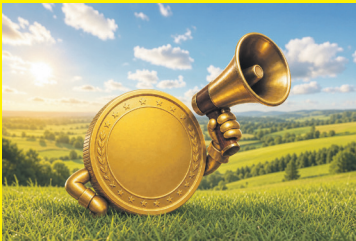
○○○○○○ ○○

גלגול חובות

ארבעת הידידים: אברום, יענקל, זליג, ושעיה נפגשו בשמחת בר מצווה שכונתית. אגב שיחה קולחת הסתבר לכולם כי: אברום חייב ליענקל 100 ש"ח, יענקל חייב לזליג 200 ש"ח, זליג חייב לשעיה 300 ש"ח ושעיה חייב לאברום 400 ש"ח. חפצו הארבעה לסיים את הפרשה כאן ועכשיו. מהו המספר המינימלי של העברות שיש לבצע, כאשר הגדרת העברה היא: מסירה של שטר בן 100 ש"ח מאדם אחד לאדם אחר?

פתרונות לגיליון דברים:

תמונת מצב:

הדמים מודיעים

שוק הספרים

40 שקלים.

אם יונה היה משלם רק את הסכום החסר עדיין היו חסרים לו 20 שקלים. כי הלא זה מה שיש לו עתה. ואם גם עתה חסר לו את אותו הסכום משמע שהספר עולה 40 שקלים.

עוגן מואר בבורות החיים

המשך מעמ' 8

השיב לו רבי אליעזר יהודה: "החידוש האחרון ששלחת לי, נאמר על ידך עוד בישיבה, לפני שנתיים. האם נראה לך שעל חידוש שחידשת לי לפני שנתיים אשלם לך השנה מחדש"? וזו הייתה עדות-מופת של רבי אליעזר יהודה. לזכור מהלך תורני של בחור ממאות תל-מידיו מלפני שנים!

6.

מטפסי הרים נועזים, נאלצים במהלך טיפוסם, להיאחז במשטחי קרח חלקלקים, בוגדניים, העלולים לרסק אותם אל התהום. גם שלגי הפסגות עלולים להתגלות אווריריים ומסוכנים משיערו.

ובחלק אחר של היקום הנועז, קודחי מכרות ומחפשי מתנות מסכנים את נפשם בחדירה לתהומות האדמה, תוך סיכון מתמיד ממפולות עפר, אובדן חמצן והצפות-מים. מה המשותף לשניהם?

לפני שהם יוצאים לדרך הם מְבַטחים את עצמם ביצירת חיבור לבסיס הבטוח על הקרקע. הם כורכים את גופם בחבלים, בתקווה שאם יחוו מפולת שלגים על ההר, או מפולת עפר ומים בבורות, ניתן יהיה למשות אותם מן האסון.

החבלים הכורכים סביב גופם, מסייעים בדרך נוספת: הם מעניקים ביטחון לפני בוא המ-פלות והסכנות. ההרגשה שהחבל קשור בעוגנים איתנים, מעניקה להם תחושת עוגן וביטחון. את ההמחשה בחבלי כורי המכרות מציין הזוהר הקדוש כמשל למי שנאלץ לצאת ממקומו המוכר והבטוח לאזורי סכנה רוחנית; מלכתחילה עליו לרתום את עצמו לחבל רוחני. "חבל חזק", סוג של לימוד קבוע שיעניק יציבות רוחנית ונפשית בכל הר ובכל בור.

7.

לגיון התורה יוצא בהמוניו מכותלי בית-המדרש המוכר והמגונן, אל המעיינות והנחלים. תנאי הטבע, מטבעם, שונים ורחוקים, והם מפגישים חייל רך-לבב עם סופות וסערות, מפולות ובורות.

מה מציעה הישיבה?

טול אותי עמך. מלא עצמך ברוח הישיבה - אש תמיד תוקד לא תכבה - ושא אותה, שא איתה, אל אשר יישאו רגליך!

סיפור הצבא המתפורר של האימפריה הרוסית, מול סיפור התרחבות וגדולת האימפריה המיראית - מגדיר את ההבדל בין יניקת הרוח, ובין החבלים ועבותות האהבה.

פרוך חבלי-ידידות על בשרך, בן ישיבה. צור מובלעת גם במרחבים נידחים. מי שנוטל עמו את הישיבה ומקים סניף נודד בכל דל"ת אמות - יוצר לעצמו עוגן ויציבות. ומי שסרוך בחבל מלטף, משתכר בשלווה ובביטחון.

כשישוב אל כותלי הישיבה - ימצא עצמו מחליק בטבעיות.

"דור החושך" נעלה על "דור האור"

המשך מעמ' 6

הראשונים, אשר על כן שלא אצטער על זה כלל, כי בלי ספק יש לנפשי מעלה גדולה על כמה צדיקים הראשונים מזמן תנאים ואמוראים."

5. ביזיונות - הדרך לגדלות

זאת ועוד, הכבוד וההערכה שסבבו את הגאונים מדורות קודמים, תרמו רבות לגדולתם. או בלשונו נאמר: זו לא היתה 'חכמה' גדולה לגדול בתורה, בתקופה בה כיבדו והעריצו גדולי תורה. מספרים כי בימי אדונו הגר"א, היה איש אחד שהתענה ברציפות מערב שבת לערב שבת, והיה זה חידוש ופלא כיצד הוא יכול לעמוד בזה. כאשר סיפרו זאת לגאון, הוא התעניין לדעת כיצד נוהג האיש הזה. אמרו לו כי בכל ערב שבת קודש, כאשר הוא יוצא מבית המרחץ, מתקהלים סביבו ילדים רבים מכל רחבי העיר, כדי לזכות לראות את פניו. הורה הגאון לסלק את הילדים משם לבל יתבוננו בו, וברגע שחדלו הילדים להתקהל סביבו, סר ממנו כוחו והוא חדל להתענות. הרי שהכבוד שקיבל האיש הזה, נתן לו כוח לסבול את כל התעניות והסיגופים. כך תלמידי חכמים לדורותיהם, היו מוקפים בכבוד גדול, וזה בוודאי סייע להם לגדול עוד ועוד.

אבל בן-תורה בימינו, במקום כבוד הוא סובל ביזיונות, ועם כל זאת הוא ממשיך לעמול בתורה, ודאי שיתכן כי בן הישיבה הזה, הוא גדול יותר מהגדולים בעבר. הרי ליום הדין לא יתבעו את האדם על שלא עלה בידו להיות בדרגת הראשונים שחיו בדורות המאירים ביותר, כמו שאי אפשר לתבוע את האדם בן-ימינו, שאין הוא מגיע לדרגת נבואה, כי הדור אינו ראוי לכך. את האדם ידונו על כך, על שלא התעלה לדרגת אותו גדול שחי איתו באותו דור חשוך. כאשר נפטר מרן הגאון רבי ישראל מסלנט זצוק"ל, אמר אז מרן ה'סבא מסלבודקה' זצוק"ל, שצריך להיזהר מאוד מעוון גזל, כי רבנו מרן הגר"ס דקדק מאוד בחטא זה, והוא כגדול הדור הזה, בוודאי יהיה בבית דין של מעלה, כשופט ודן את אנשי הדור שחיו עמו.

והנה מאחר שהגדולים מאותו הדור הם יהיו השופטים, הלא ודאי שלא יתבעו מן הדור יותר מן הכוחות של אותו הדור. יתבעו רק כמידת כוחותיהם ולא יותר. לכן דווקא בדור החשוך ביותר, ועם כל החולשות במעשיהם של בני אדם, זהו הדור בו יכולים לצמוח גדולי תורה שמעלתם גדולה יותר מדורות עברו. עם כל הצער והכאב, על רדי-פתם של לומדי תורה ומעצרים כאחרוני העבריינים, צריך לתפוס את ההזדמנות הגדולה שיש בדור הזה. לומדי התורה, בני הישיבות הקדושות ואברכי הכוללים החשים נרדפים ונרמסים, צריכים לדעת אמת נצחית זו, כי זו ההזדמנות לגדול בתורה ויראה, עד שאפשר לזכות לעלות על דורות עברו. ככל שהחושך גדול יותר, כך האור שיבקע במהרה בימינו יהיה גדול יותר, וכל מי שינצל את הימים הגדולים הללו, יוכל להתעלות למעלות רמות ונשגבות, להן לא זכו גם בדורות עברו.